

Megújult a száznyolcvan éves sárvári templom

Megújult templomáért adott hálát november 27-én, advent 1. vasárnapján a sárvári evangélikus gyülekezet. Az ünnepi istentiszteleten Szemerei János, a Nyugati (Dunántúli) Egyházkerület püspöke hirdette Isten igéjét. A liturgiában Gyarmati István helyi parókus mellett Rostáné Piri Magda, a Vasi Egyházmegye esperese, Solymár Gábor nyugalmazott lelkész, valamint Gregersen-Labossa György szombathelyi és Pethő-Udvardi Andrea őrimagyaródsi pásztor szolgált.

Az esemény egyik fénypontját jelentette, amikor megszólalt Szokolay Sándor „Az magyar népnek” című – Sylvester János versére írt – antifónája a Szombathelyi Művészeti Szakgimnázium kórusának előadásában. Az énekkart Paulik Ákos vezényelte, a kíséretet Hirschberg Henrik zongoraművész, helyi kántor végezte (képünkön).

„Isten fontos szerepet adott Sárvárnak és az itt élőknek az egyháztörténet során – hangsúlyozta a meghívón szereplő ige, Jn 20,31b alapján tartott prédikációjában a püspök. – Szimbolikus jelentősége van annak, hogy a reformáció ötszázadik jubileumára való emlékezést indító egyházi esztendőben ezt a templomot birtokba vehetjük.” Felhívta a figyelmet: „Nem az ige, hanem mi erőtlenedtünk el. Az ige továbbra is erőforrás, amely megújulást, életet adhat számunkra.”

Az úrvacsorás istentisztelethez kapcsolódó közgyűlésen Horváth Zsolt felügyelő számolt be a felújítás folyamatáról, amely mintegy tíz éve kezdődött el. A teljes körű renoválás befejezését a Reformáció Emlékbizottságnak köszönhetően kapott 59 millió forintos támogatás tette lehetővé. Emellett a gyülekezeti tagok is kivették részü-

ket a feladatokról, mind anyagi áldozatvállalással, mind önkéntes segítségnyújtással.

Az alkalom után a városi adventi gyertyagyújtás keretében dr. Hafenschner Károly evangélikus lelkész, a Reformáció Emlékbizottság munkájának segítéséért felelős miniszteri biztos mondott ünnepi beszédet.

A további köszöntők a közeli Neó éteremben rendezett fogadáson hangzottak el. Jókívánságait fejezte ki többek között Kondora István, Sárvár város polgármestere, Ágh Péter, a térség országgyűlési képviselője, Máhr Tivadar alpolgármester és Solymár Gábor, az egyházközösség korábbi lelkésze.

■ ADÁMI MÁRIA

Ülésezett egyházunk zsinata

Az Aszódi Petőfi Sándor Evangélikus Gimnázium és Kollégium adott otthont november 18-án és 19-én a Magyarországi Evangélikus Egyház (MEE) zsinata soron következő ülészakán.

Szemerei János püspök áhítata után kezdődött a sorrendben X. zsinat 13. ülészakájának első ülése, amelyen először Abaffy Zoltán, a zsinat nem lelkesítő elnöke tekintett vissza az utóbbi hónapok fontosabb eseményeire. Ezután a bizottsági elnökök beszámolóit követték, majd az országos tisztségviselők éves jelentései hangzottak el.

Gáncs Péter elnök-püspök Jubileumi esély: *legyünk végre teológusok!* címmel tartott beszámolóját Luther híres tézisének pontjai köré csoportosította („oratio, meditatio, tentatio faciunt theologum”, vagyis az imádság, a meditáció és a kísértésekkel szembeni küzdelmek tesznek teológussá). A reflektálók főként a hitoktatással és a politikai állásfoglalásokkal kapcsolatban kérdezték a püspököt. Pröhle Gergely országos felügyelő éves jelentése szintén reflektált közéleti kérdésekre, így a migráció által felvetett problémákra, a pályázati forrásokra, az intézményátadásokra, az egy százalékos bevételek alakulására. Egy-

házunk belső életét elemezve szólt intézményeinkről, a lelkészképzésről, a hitoktatásról, a gyülekezetek jogi személyiségével kapcsolatban kialakult vitáról. A zsinati tagok elfogadták az elnökség mindkét tagjának jelentését. (A jelentések egyházunk központi honlapján, az Evangélikus.hu-n teljes terjedelmükben olvashatók, csakúgy, mint a zsinati ülészak részletei.)

A félelem lelkét adta nekünk az Isten? NEM! címet kapta Hafenschner Károly jelentése. A zsinat lelkesítő elnöke 2017-re tekintve intett arra, hogy ne pusztán eseménykövetők, hanem Krisztus-követők legyünk. A gyökereket komolyan

véve, de valóban jövőorientáltan kell a mában élnünk. Beszámolóját a zsinati tagok szintén elfogadták.

A zsinat nem lelkesítő elnöke, Abaffy Zoltán a jelentésében szomorúan tájékoztatott Dobrovlni Máté zsinati tag lemondásáról, majd – kitérve az előző ülészakák munkájára – önvizsgálatra szólította fel a zsinati tagokat. A hozzászólások sorát Fábri György, az Északi Egyházkerület felügyelője nyitotta. A zsinat munkájára tett kritikai megjegyzéseit Tóth Melinda lelkész is igyekezett – biblikus reménységgel – tompítani.

Folytatás a 2. oldalon ►

A HÓNAP IGÉJE

„Lelkem várja az Urat, jobban, mint az örök a reggelt.” (Zsolt 130,6)

Amikor fiatalon, alig tizenkilenc évesen a teológiáról bevittek katonának, többször voltam őrségben. Nagy felelősség volt, néha koromsötétség borult a tájra, és bizony alig vártam, hogy megvirradjon. Szerintem minden ór nagyon várja a reggel beköszöntét, és megkönnyebbül a szíve, amikor elérkezik: de jó, hogy nem történt semmi különös!

A zsoldáros az Urat várja. A bűnök mélységéből sóhajt Isten felé. Egy segít-

ség van, és tudja, hogy ez csakis ő. Mert csak ő tudja a legnagyobb és legfontosabb segítséget megadni, a bűnbocsánatot (4. v.). Nála van a kegyelem és a szabadítás (7. v.). Az élet éjszakájában a zsoldáros csak a megbocsátó Istenhez tud fohászolni. Mert aki komolyan veszi a bűnt és az érte járó ítéletet, az várja a szabadítást. Az Őszövetség idején Isten népe még nem ismerte a Szabadítót, de őt várta. Mi, az Újszövetség népe pedig már fölismertük: Jézusban jött el a szabadítás, az egyetlen lehetőség arra, hogy az örök boldogság felé vezető útra lépjünk, és azon járjunk.

Egyik rokonom messzebb, északon él. Náluk sokszor egész nap szürke a

táj, szinte félhomály van, az emberek pedig egy kicsit depressziósak, lehangoltak is emiatt. Ritka örömeik, ha ki-süt a nap. Lelkileg az egész világ „északi tájakon”, sötétségben, de legalábbis félhomályban él. Nem látunk tisztán, nincs reményünk, nincs maradandó céljuk. Nincs erős támaszuk egy tiszta látásban, de egy határozott személyiségben sem. Nincs kapaszkodójuk. És olyanná válik az életük, ahogyan Jeremiás mondja: „...síksávos utak a sötétben...” (Jer 23,12; Károli-ford.) Kétértelmű, veszélyes és végzetes.

Nem merik bevallani, talán te sem mered, hogy ragyogónak muta-

tott utad, életviteled mögött valójában sötétség van. Vagy reméljük, hogy csak volt. Mert Jézussal, az ő Igéjével megjelent az életünkben a világosság. Lelked várja-e az Urat, mint az örök a reggelt? Amikor beborul fölötted az ég, amikor sok a baj, nem látsz tisztán, zsákutcába jutottál, te már tudod, hogy fölragyoghat a világosság, és ebben a világosságban megláthatod a megoldást és a segítséget. Igényelheted naponként Istentől a lelki világosságot.

Amikor mentek Jézust elfogni a Gecsemáné-kertben, ő azt mondta: „Mint valami rablóra, úgy jöttetek kardokkal és botokkal. Amikor mindennap vele-

tek voltam a templomban, nem emel-tetek rám kezet, de ez a ti órátok és a sötétség hatalma.” (Lk 22,52–53; újonnan revidált Károli-ford.) Nyíltan nem mertek szembefordulni az Úr Jézussal. De akkor, a sötétség idején igen. Mi pedig fordítva vagyunk: nem érezzük jól magunkat a világ sötétségében és azok között, akik sötét gondolatokat terjesztenek maguk körül.

Milyen jó, hogy tudhatjuk: visszajön az Úr. Erre készülünk ebben az adventi időben is. Dáviddal együtt megvalljuk hitünket: Istenem, „nálad van az élet forrása, a te világosságod által látunk világosságot”. (Zsolt 36,10)

■ SZÉLL BULCSÚ

Oratio œcumenica

Mennyei Atyánk, az idő fogságában élünk. Versenyt futunk a percekért. Olyan sűrű, túlterhelt a jelenünk, hogy sokszor se erőnk, se kedvünk a holnapot várni. Szólíts meg minket, hadd halljuk meg szavadat! Add, hogy beleférjen egy kis csend, hallgatás, rád figyelm, és észrevegyük közöttünk is növekvő országodat!

Urunk, te eljöttél közénk. Szent Fiad által megízlelted a földi lét minden korlátját, terhét. Ittléteddel meg is szentelted vándorlásunkat, megváltó szeretetteddel meg is nyitottad előttünk eljövendő országodat. Kérünk, hadd éljünk bölcsen földi időnkkel, készülve a végső találkozásra!

Urunk, ne engedd, hogy az ünnepre készülődés forgatagában megfélemlítsünk egymásról. Hadd jusson szeretetünk, időnk, mosolyunkból, türelmünk, éppén azoknak, akik mellett már sokszor elmentünk. Te olykor éppén azokon az utakon érkezel, amelyeket egymás felé kiépítünk.

Urunk, imádkozunk azokért, akik nem remélik, hogy bármi is megváltozhat, megújulhat az életükben. Azokért, akik tele vannak a tehetetlenség feszültségével, aggodalmaskodnak a jövő miatt. Láttasd meg velük szereteted hatalmát, hogy rád merjék bízni magukat, és elcsituljanak félelmük.

Urunk, a válságok idejét éljük. A létbizonytalanság, az önzés, az elvtelen kompromisszumok, az érdekek hálói minket is fojtogatnak. Váltss meg mélységeinkből, hogy terhek hordozására is kész szereteted vezessen minket!

Urunk, a világban annyi ellentét állít szembe egymással és tesz ellenségekké bennünket. Vezess minket a bűnbánat és a megbocsátás útjára, hogy örömmel ülhessünk majd egy asztalnál a te országodban.

Jézusért kérünk, hallgass meg minket. Ámen.

Ülésezett egyházunk zsinata

► Folytatás az 1. oldalról

A generálódott feszültségre reagálva *Ittész András* leszögezte, hogy minden országos tisztségviselőnek törvényi kötelessége az éves beszámoló elkészítése. „A zsinat munkájának kritizálását saját magunk kritikájával kell kezdenünk” – tette hozzá. *Sztrókey Attila* arra hívta fel a figyelmet, hogy nincsenek kihasználva a hitoktatási lehetőségek. Javasolta: szoktassák hozzá a gyerekeket már az iskolában az adakozáshoz. A hazaszere-tre kell nevelni, és nem szabad, hogy a liberális kozmopolita nézetek domináljanak. Megjegyezte, hogy a migráció romba dönti Európát, össze kell fogni a megmaradásért. A zsinati tagok végül elfogadták a zsinat nem lelkesíti elnökének a jelentését.

A harmadik ülés témája egyházunk 2017. évi költségvetése volt *Pröhle Gergely* országos felügyelő és *Lőrincz Szabolcs* gazdasági igazgató, operatív igazgatóhelyettes előterjesztésében. A költségvetésben prioritásként kezelték a hitoktatók és a hitoktatás ösztönzését, az ifjúsági munka megerősítését, az ifjúságvezető-képzést, a lelkesíti munka minőségbiztosításának rögzítését és a lelkesíti életpályamodell. A 2017. évre tekintettel a Reformáció Bizottság számára csoportosítanak át összegeket. Többletköltségként szerepel az Üllői úti székház felújítása. Az országos felügyelő méltatta a Deák téri Insula Lutherana minőségi terének létrejöttét, hozzátéve: fontos lenne, ha az Üllői út is ilyen kisugárzással bírna.

Lőrincz Szabolcs elmondta, hogy bár az egyszázalékos felajánlás összege nőtt, a 2017-ben felhasználható összeg jelentősen nem emelkedett. A Magyarországi Evangélikus Egyház 2017. évi költségvetésének bevételi főösszegét tizenhatmilliárd-hétszázkilencvenhatmillió-százezer forintban, kiadási főösszegét tizenötmilliárd-négyszázki-

lencvenmillió-hétszázezer forintban állapították meg.

Fábrí György két határozati javaslatot is tett. Az egyik szerint komolyan kellene támogatni a gyülekezetplántálást, és el kell gondolkodni az egyház-finan-szírozás új útjairól, az elkötelezett hívek tizedadásáról. *Gáncs Péter* püspök szerint kilenc gyülekezet plántálása nemcsak anyagi feladatot ró az egyházra, hanem teológiai is. Meg kell találni ehhez

a megfelelő embereket, és az Evangélikus Hittudományi Egyetemen a szakirányú képzésüknek is be kell indulnia.

Fabiny Tamás püspök utalt más egyházak (baptista, református) példájának megismerésére. Az egyház-finan-szírozás kérdésében tanulhatunk az Amerikai Evangélikus-Lutheránus Egyháztól (ELCA), mert az ő rendszerük

kerül sor. Az elfogadott javaslat szerint az *Evangélikus Közlöny* továbbra is fennmarad, és papíralapon is elérhető kell, hogy legyen.

Rostáné Piri Magda lelkesíti alelnök vezetésével tárgyalta meg a zsinat a missziói munkaág megújításának kérdéseit. *Hafenscher Károly* terjesztette elő *A misszió a Magyarországi Evangélikus Egyház életformája és mandátuma* című, háromoldalas anyagot, amelynek a zsinat elvi támogatást szavazott meg.

A következő ülésen *Krámer György* országos irodaigazgató előterjesztésében kaptak tájékoztatást a zsinati tagok az Üllői úti székház felújításának állásáról. (Az építési munkák befejezésének határideje 2017. július 30.)

Pröhle Gergely az Evangélikus Országos Gyűjtemény törvényi szabályozásának tervét terjesztette elő. Ebben kezdeményezik az egyház országos gyűjteményeinek – Evangélikus Országos Levéltár, Evangélikus Országos Könyvtár, Evangélikus Országos Múzeum – integrálását, amelynek következtében 2017. január 1-jével új, önálló gazdálkodású gyűjteményi intézmény jönne létre. A zsinat megszavazta a javaslatot.

A pénteki nap utolsó ülésén került napirendre egyházunk működésének, szerkezeti egyszerűsítésének kérdésköre. *Pröhle Gergely* előterjesztését rendkívül élénk (és hosszas) vita követte, amelyet mindazonáltal az előterjesztő pozitívnak és előremutatónak értékelt.

A X. zsinat 13. ülészakánának második napján kezdődött első (valójában tizenegyedik) ülésen az egyház háztartásáról szóló törvény módosításának részletes vitája szerepelt a napirenden. A változtatásokkal befogadott törvényt a zsinat elfogadta. A továbbiakban a Reformáció Emlékbizottság vezetője, *Fabiny Tamás* számolt be az emlékbizottság munkájáról, illetőleg a Luther-rajzfilmsorozat „forgatásáról”, majd a lelkesíti válásával kapcsolatos törvényi módosítások általános vitája zajlott, még később *Az egyház törvényes rendjének és békéjének megőrzéséről* szóló törvény módosításának általános és részletes vitája. (Ez utóbbi esetben végül megszületett a törvény módosítása.)

A Láthatóan evangélikus stratégia továbbgondolására felállítandó munkabizottság és az egyházi tisztségviselők jelölésének eljárását egyszerűsítő javaslatok tárgyalása után, a tizenhatodik ülésen hangzott el a lelkesíti életpályamodellről szóló tájékoztató *Joób Máténak*, a püspöki tanács által életre hívott munkacsoport vezetőjének előterjesztésében. A tervek szerint az életpályamodell egyes részeit 2017. májusig bemutatnák, a jövő év nyarán lehetne kodifikálni, novemberben pedig a zsinat akár el is fogadhatja.

Az utolsó, tizenhetedik ülésen a győri Insula Lutherana-projektéről *Ráskai Péter* tervező tartott beszámolót. A következő zsinati ülés február 24-én lesz.

■ HORVÁTH-BOLLA ZSUZSANNA
Forrás: *Evangélikus.hu*

Kegyelmi pillanat

Beiktatták Unyi Anikót Baján

„Baja a lehetőségek városa, s ma új korszak kezdődik a bajai evangélikus gyülekezet életében” – mondta *Lupták György* esperes, püspökhelyettes, amikor november 12-én ünnepi istentisztelet keretében beiktatta hivatalába *Unyi Anikót*.

Az új lelkesíti augusztusban kezdte meg szolgálatát Baján, ezt megelőzően – tavasz óta – a kiskőrösi lelkesítők gondozták a híveket. *Lupták György*, a Bács-Kiskun Egyházmegye esperese, kiskőrösi igazgató lelkesíti így személyes, lelkipásztori hangvétellel prédikált. Az *Útmutató* napi igéje (Róm 15,5–6) alapján hangsúlyozta: lelkesíti és gyülekezet életében Isten igéje kell, hogy legyen a mérce, mert akkor

megvalósul a Krisztus akarata szerinti egyetértés és az egy szívvel való dicsőítés.

Miután a jelen lévő lelkesítők egy-egy igével megáldották, *Unyi Anikó* igehirdetése következett. Az *Útmutató* heti igéje, a meghívón is szereplő 2Kor 6,2b („*Íme, most van az üdvösség napja!*”) figyelmeztet: nem mindegy, hogy telik vagy múlik az idő! A múlt időben (görögül *kronosz*) vannak olyan minőséget adó, kegyelmi pillanatok (görögül *kairosz*), amelyek az Istennel való találkozás idejét jelentik. Bizony betelik az idő – ezt énekelte a gyülekezet az igehirdetésre készülve (502. ének). Nem mindegy, mivel telik meg! A bajaiak lelkipásztora kifejezte azon reménységét, hogy a gyülekezettel együtt sok kegyelmi pillanatot élhet majd át.

Az istentisztelet után tartott közgyűlésen a köszöntések felvillantották Anikó életének korábbi állomásait: konfirmáló lelkesíti, *Némethné Tóth Il-dikó* (Mohács), mentora, *Szabó Szilárd* (Dombóvár–Kaposzsekső–Csikós-tóttós), *Müller Mónika* (másodfelügyelő, Pécs) és *Szpisák Attila* (lelkesíti, Tótkomlós) szerint Unyi Anikó elkötelezett, lelkesíti szolgálattevő. A Bács-Kiskun Egyházmegye nevében *Halasi László* (lelkesíti, Harta) szólt. A köszöntéseket a bajaiak jókívánságai ke-retezték: *Pohankovics János* felügyelő és *Csubákné Besesek Andrea* alpolgármester kedves szavai kezdték, valamint *Bán Béla* református és *Schindler Mátyás* római katolikus lelkipásztor áldás-kívánásai zárták.

■ HULEJ ENIKÓ

„Nem gépírni szeretnék, hanem szolgálni”

Dr. Muntag Andorné Bartucz Judit lelkesítők búcsúztatása (szemelvények)

Nem feladatom most, hogy értékeljek: az ítélet az Úr kezében van. Azt gondolom, hogy ő most jó helyen van. Mert megpihent, mert az Úr magához szólította. Ezért csak néhány száraz adatot hadd mondjak arról a gazdag és kemény életről, amely édesanyámnak adatott.

„*Én is, amikor megérkeztem hozzátok, testvéreim, nem úgy érkeztem, mint aki ékesszólás vagy bölcsesség fölényével hirdeti nektek az Isten bizonyosság-tételét. Mert úgy határoztam, hogy nem tudok közöttetek másról, csak Jézus Krisztusról, róla is mint a megfeszítettéről.*” (1Kor 2,1–2)

1932-ben született. Édesapja antropológusprofesszor volt, akinek munkája, illetve megbízásai miatt többször költöztek: laktak a Néprajzi Múzeum szolgálati lakásában, Szegeden a református palotában. Ifjú házasként laktak a Gyarmat és a Puskin utcában, Monoron a lelkesíti lakásban, míg végül Budapesten, a Paulay Ede utcában, szülei lakásában találta meg azt az otthont, amelyhez élete utolsó pillanataig ragaszkodott.

„A temetés előtt Andrással beszélgettünk arról, hogy mennyire nem sportszerű Istentől az, hogy az ember élete vége felé az összetörtség, a nyomorúság mintegy fölülírja a nagyszerű, olykor dicsőséges éveket. Hogy ezt vajon miért teszi? András ekkor, addigi beszélgetésünkhöz nem illeszthető hangsúllyal, azt mondta: »Édesapám, amikor ilyesmit kérdeztem tőle, azt válaszolta: miért akarod te Istent korlátok közé szorítani?«”

Teológiára ment olyan időben, amikor az evangélikus lelkesítők mind férfiak voltak. Nőket nem ordináltak. Ót

viszont a negyvenes évek végének, ötvenes évek elejének evangelizációs fellendülése, néhány lelkesítők, segédlelkesítők a példája, hite elvitte a teológiára. És utána is mindig, újra meg újra megtalálta azt, amit Isten rábízott.

„Számára a megfeszített Jézus Krisztusról szóló beszéd egyik fontos formája a közelség volt. Betegsége ellenére minden találkozásunkkor fontosnak tartotta, hogy végigkérdezze, hogy vannak szerettei, ismerősei, név szerint rákérdezve sokakra. Aktív lelkesíti életében is ezt tette. Sok ilyen emlékem van. Mind a mai napig az ő mozdulatát látom, amikor sok borítékot kell egyszerre lera-gasztani, ahogy ő tanította nekem még teológuskoromban. Előttem van, ahogy egy gyülekezeti névlista arckokká, sorsokká változik elbeszélése során, mert mindenkit ismert. Ez a hűség, az apróságokban való hűség mindvégig az övé maradt. De életének eseményeit most globálisan – hálát adva – odahelyezzük a megfeszített Krisztus keresztre elé.”

Először a püspöki hivatalban Benczúr László mellett dolgozott, aztán amikor Ordass Lajos édesapámát Monorra helyezte, ő vele és mellette szolgált. 1974-ben, édesapámnak az Evangélikus Teológiai Akadémiára történő ki-nevezése után a család Pestre került, és ő a Fásorban lett lelkesíti munkatárs Szirmai Zoltán mellett. A püspöki hivatalba gépírótudása miatt vették fel, a Fásorba már nem titkárnőnek jelentkezett. Két társával, Zelmával és Magdával együtt csak 1982-ben avatták (nőként az elsők között) lelkesítők. Az ezredforduló táján országos katechetikai felelős volt. Nyugdíjba a fásori szolgálatból ment.

„Nem arról akarok szólni, igaz-e, hogy Jézus Krisztusról akarunk beszélni, hogy ő a mi egyetlen témánk. Az erre való rábukkanás Páltól kezdve mindegyikünk életének – Jutka néni életének is – személyes drámája. Inkább arról akarok beszélni, hogy Isten mennyire csak rólunk akar tudni, és semmi másról. Ez életünk tevékeny részére ugyanúgy igaz, mint összetört állapotunkra. Amikor már mi sem akarunk vagy nem vagyunk képesek tudni magunkról, ő akkor is csak rólunk akar tudni. Tud rólunk halálunkban, és azért támaszt fel, mert tud rólunk.”

2000-ben maradt özvegyen. Nyugdíjas éveiben teljes erejével férjének és édesapjának a hagyatékát gondozta. Az utolsó néhány évet a Gaudiopolis szeretetotthonban töltötte az Úr kinyújtott, biztos kezei között. Egy hajnalban, álmában érte a halál.

„*Isten békessége, mely minden értelmet meghalad, meg fogja őrizni szíveteket és gondolataitokat Krisztus Jézusban.*” (Fil 4,7)

■ MUNTAG ANDRÁS – KOCZOR TAMÁS

PONTOSÍTÁS. A felújított Evangélikus Országos Múzeum ünnepélyes megnyitójáról közölt tudósításunkban (*Újra megnyílt az Evangélikus Országos Múzeum*, *Krónika*, november 20., 1. o.) pontatlanul szerepelt a zenei közreműködők egyike: nem a Kelenföldi Evangélikus Egyházközség kórusa, hanem zenekara szolgált az alkalmon. – *A szerk.*

Istentisztelet-közvetítés a Magyar Rádióban

Bemutatkozik a Kispesti Evangélikus Egyházközség

Kispesten az evangélikus gyülekezet szervezése 1893-ban vette kezdetét, amikor *Maszny Sámuel* mint állami tanító letelepedett a községben. Érkezése után azonnal megkezdte az evangélikus gyermekek hitoktatását, szorgalmasan föl-kutatta a szétszórtan élő lutheránusokat. Az első istentiszteletet 1895 karácsonyán tartották egy állami iskolában, lelkesi szolgálattal és az első úrvacsoraosztással. A továbbiakban a helyi tanítók vezették az istentiszteleteket, és havonta lelkeseket hívtak Pestről.

Kispest község fejlődésével együtt járt a gyülekezet fejlődése. A gyárak, üzemek alapításával és megindításával sok új ember telepedett le, köztük evangélikusok is. Ennek nyomán 1907-ben önálló missziói állást szerveztek, s *Máté Károlyt* hívták meg missziói lelkésznek. A gyülekezet növekedésével a gyermekek száma is szaporodott. Ekkoriban az állami iskolák evangélikus tanítói végezték a hitoktatást, de nagy öröme szolgált a közösségnek, hogy 1919-től két hitoktató lelkészt is kapott.

Ebben az időben is nagyon jó volt a kapcsolat a református gyülekezet-

tel. Ennek jeleként amikor 1918 végén az állami iskolákban betiltották az evangélikus istentiszteletek tartását, a református testvéregyház megnyitotta templomát az otthontalanná vált gyülekezet előtt, és mindaddig, amíg saját templomuk fölépült, ott tartották istentiszteleteiket.

Az egyházközség szervezésének döntő napja érkezett el a gyülekezet számára 1922. február 2-án. Az ekkor tartott ünnepi közgyűlésen *Kaczián János* esperes beiktatta az anyaggyülekezetté vált közösség első parókus lelkészét, *Máté Károly* korábbi missziói lelkészét.

Evangélikus istentisztelet a Magyar Rádióban

December 18-án, advent 4. vasárnapján 10.04-től istentiszteletet közvetít a Kosuth rádió a kispesti evangélikus templomból. Igét hirdet *Deák László* lelkész.

A hivatalába lépő pásztor – *Brandtner Pál* felügyelővel és az egyház vezetőségével karöltve – teljes erejét latba vetette, hogy a közel harminc éve kitűzött célt megvalósítsák: felépüljön végre az evangélikus templom. 1924-ben tették le az alapkövét, majd 1925 augusztusában megindult az építkezés. Végül 1927. május 22-én szentelte föl *Raffay Sándor* bányakerületi püspök a közösség új lelki otthonát.

1928-ban *Máté Károly* lelkész súlyos betegségbe esett, majd az Úrban elhunyt. 1929 márciusától *Nandrassy Elek* lett a megválasztott lelkész. 1951-ben *Tomcsányi Lászlót* hívták meg az újonnan szervezett másodlelkési állásba. Ezután *Bonnyai Sándor* szolgált a gyülekezetben 1959-től 1987-ig, majd nyugdíjazása után még két évig mint helyettes. 1989-től 2014-ig a gyülekezet lelkésze *Szél Bulcsú* volt. Jelenleg *Deák László* – egyházkerületi missziói lelkész – a lelképásztor.

A kispesti evangélikus gyülekezet a Szentíráshoz, Isten ígéjéhez hűséges közösség, nagyon sok gyerek-, ifjúsági és családi programmal.

SIKERES PARÓKUSI VIZSGA. *Bajnóczi Márió*, a miskolci Kossuth Lajos Evangélikus Óvoda, Általános Iskola, Gimnázium és Pedagógiai Szakgimnázium beosztott lelkésze sikeres parókusi vizsgát tett az Északi Egyházkerület Püspöki Hivatala által meghirdetett alkalmassági vizsgálaton. A jelölt a szóbeli meghallgatáson, november 24-én a törvényben foglaltak alapján négyfős bizottság előtt bizonyította, hogy önálló gyülekezeti szolgálat végzésére alkalmas, így mostantól parókus lelkési szolgálatra megválasztható.

■ BALICZA MÁTÉ felvétele

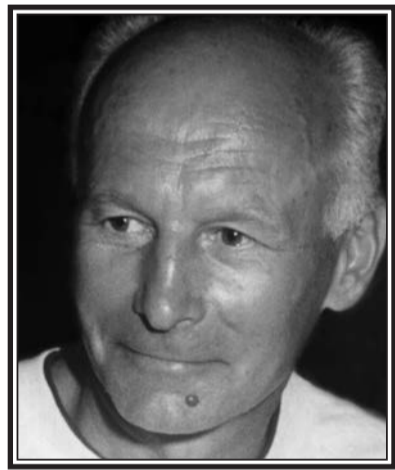
Bajnóczi Márió püspöke, *Fabiny Tamás* mellett a vizsgabizottság tagjaival

In memoriam Kőszeghy Tamás

A lakja nyolcvan felül is fiatalos, mozgása sportos volt, mosolya elfogadó, szava csendes. Kérdései jelezték, szellemileg friss és nyitott napjaink gondjai és teológiai kérdései előtt. Ez év augusztusában beszélgettünk utoljára a budapesti angyalföldi templomban a Mandák kórus hangversenye után, amelyen Franciaországból hazajáró, magyarul jól beszélő unokái is énekeltek a mieinkkel együtt. Akkor már tudott könnyű lefolyásúnak vélt betegségéről, de tekintete egészséges ember benyomását keltette. Pedig a gyógyíthatatlan kórt már hordozta magában. A rosszindulatú sejtek szorgalmasan dolgoztak.

Elment közülünk az évfolyam doyenje. 1957-ben együtt kezdtük tanulmányainkat az akkori Evangélikus Teológiai Akadémián. Huszonhárom nyertünk felvételt, heten lettünk lelkészek. Reá mint a legidősebbre, katonaviselt és hivatásos gépkocsivezetői engedéllyel rendelkező társunkra mindnyájan felnéztünk. Komolyan vette a lelkesi pályára felkészülést mindnyájunk „Toma bácsija”; öt év korkülönbség akkor tekintélyt parancsoló volt.

Lelkészi szentelése után püspöke a budai szeretetotthonba és a budahegyvidéki gyülekezetbe helyezte segédlelkésznek. Fél év múlva a püspöki hivatalba került előbb helyettes, majd lelkészvizsgája után kerületi lelkészként. Két püspök autóját vezette útalan utakon, amelyeken az egyház Ura is gyülekezeteink népét kormányozta. Püspöki titkárként megbízható szolgálatának bizonyult ebben a kritikus időben is; kö-

(1933–2016)

zéről látta az egyházra nehezedő veszélyeket és a reá vetülő sötét árnyakat.

1981-ben a budahegyvidéki gyülekezet hívta meg lelkészeként, s ezt a bizalmat tizenhárom évi hűséges, odaadó szolgálattal hálalta meg hívei közösségében. Meleg, pásztori szeretettel vezette a gyülekezetet Krisztus közösségébe, igehirdetése a mélyen biblikus teológus tanúságtételei voltak, a mai élet kérdéseire igyekezett választ adni, s útmutatást, eligazodást korunk feszültséggel teli mindennapjaiban.

1996-ban kérte nyugállományba helyezését. Fél évig még mint megbízott helyettes szolgált Budahegyvidéken, aztán a Balatonmárfiafürdőhöz közeli Marcali filiájában élő evangélikus testvérek között nyolcvanéves koráig. Nagy szeretettel emlegette e kicsi gyülekezet megbecsülő szeretetét és az evangélium előtti nyitottságát.

Feleségével, *Réthy Mária* tanárnővel ötvenhárom évig éltek meghitt házasságban. A Teremtő három gyermekkel – *Évával*, *Tamással* és *Olgával* – áldotta meg őket, akik az unokákkal és az elhunyt három élő testvérével együtt vették körül a szeretett nagyapavatalát.

Elhunyt testvérünk s kedves barátunk 1933. december 24-én született Budapesten. Általános iskolai és gimnáziumi tanulmányait Balassagyarmaton végezte, ahol a család hat gyermekkel nehéz anyagi körülmények között élt. Néhai *Szabó József* püspök személye és igehirdetése voltak reá nagy hatással. Hazai teológiai tanulmányai után 1962-ben szentelte lelkészi *D. dr. Vető Lajos* püspök Csepelen. Később a németországi Eisenachban és Erlangenben tanult. Birminghamban angol nyelvi ismereteit gyarapította.

Amikor az interneten megjelent a gyászír elhunytáról, egyik fiatal kollégánk ennyit írt: „Nagyszerű embert ismertem meg benne.” Sokunk véleményét juttatta kifejezésre kellő tömörséggel.

Hamvai mellett a sorok írója és a budahegyvidéki gyülekezet lelkészei, *Keczkó Pál* és *Keczkó Szilvia* szolgáltak.

Áldjuk Istent, hogy nekünk adta, családjának, gyülekezetének, egyházunknak az evangélium szolgálatára. Nagyon hiányzik közülünk, de őszintén reméljük, hogy az előrementek kórusában örökké dicséri Istent. Legyen áldott emléke, elvégzett szolgálata! „Életem ideje kezdedben van, Istenem.” (Zsolt 31,16)

■ D. SZEKIB IMRE

Tisztelt hirdetőink! Tekintettel az év végi ünnepekre, a lapunk 2017. évi 1. (január 8-i) számában megjelentetni kívánt hirdetéseket – a szokásostól eltérő módon – legkésőbb december 20-áig kérjük megküldeni. A karácsonyi-újévi összevont lapszámunkban (december 25. – január 1.) közlendő hirdetéseket a szokott határidővel, tehát a megjelenés vasárnapját megelőző 2. hét csütörtökéig (december 8-áig) tudjuk fogadni.

Az Evangélikus Élet szerkesztősége

A Luther Kiadó könyvesboltjának ünnepi nyitvatartása. Könyvesboltunk a 1081 Budapest, Kiss József u. 2/a címen várja a tisztelt vásárlókat november 28. és december 23. között hétfőtől péntekig 9 és 18 óra, illetve december 10-én és 17-én, szombaton 9 és 13 óra között. December 24-től 2017. január 15-ig zárva tartunk. Nyitás: 2017. január 16-án, hétfőn. Megrendeléseket január 16-tól tudunk teljesíteni. Könyveinket ez idő alatt megvásárolhatja a Huszár Gál könyvesboltban (1052 Budapest, Deák tér 4.). Megértésüket köszönjük!

HIRDETÉSEK

A budavári evangélikus szabadegyetem következő alkalmát december 12-én, hétfőn 19 órai kezdettel tartjuk a Bécsi kapu téri evangélikus templom kápolnájában (1014 Budapest, Tancsics Mihály u. 28.). *Dr. Fabiny Tamás* püspök áhítata után *dr. Falus András* Széchenyi-díjas immunológus, egyetemi tanár tart előadást *Kreáció és evolúció – Gondolatok hitről és tudományról* címmel. A belépés ingyenes, minden érdeklődőt szeretettel várunk.

Fébé-karácsony. A Fébé Evangélikus Diakonisszaegyesület hagyományos karácsonyi ünnepségét december 17-én, szombaton 15 órakor tartja az anyaházban (1091 Budapest, Hűvösvölgyi út 193.). Másnap, vasárnap délelőtt a kiskőrösi evangélikus templomban a 10 órakor kezdődő istentisztelet után *Csapó Margit* diakonissza testvér születésének századik évfordulója alkalmából ünnepélyes emléktábla-avatásra kerül sor. Minden érdeklődőt szeretettel várunk! *Az egyesület elnöksége*

Meghívó templomszentelési emlékünnepre. „Kívánkozik, sőt emésztődik lelkem az Úrnak tornácai után; szívem és testem ujjonganak az élő Isten felé.” (Zsolt 84,3) Tisztelettel és szeretettel meghívjuk és várjuk kedves családjával együtt a kilencvenéves pesterzsébeti evangélikus templom (Ady Endre u. 89.) fölszentelési emlékünnepe, a december 26-án, karácsony másnapján 10 órakor kezdődő ünnepi istentiszteletre. Igét hirdet *Gáncs Péter* elnök-püspök. Az úrvacsorás istentisztelet után ünnepi közgyűlést tartunk. *Az egyházközség elnöksége és presbitériuma*

Pályázati felhívás. A Soproni Evangélikus Egyházközség mint fenntartó pályázatot hirdet a Fabricius Endre Evangélikus Szeretetotthon (9400 Sopron, Kisfaludy u. 10.) intézményvezetői munkakörének betöltésére. Az intézményvezető feladata: a szeretetotthon gondozási-ápolási, pénzügyi és üzemeltetési feladatainak irányítása, ellenőrzése, összehangolása; a magas színvonalú szakmai tevékenység és a törvényes, valamint eredményes működés biztosítása. Pályázati feltételek: büntetlen előélet; szakirányú szakképzettség az 1/2000. (I. 7.) SZCSM-rendelet 3. számú mellékletének 8.2. pontja szerint; szociális területen vagy szociális képzésben felsőfokú végzettséget igénylő munkakörben legalább öt év egybefüggő szakmai gyakorlat vagy legalább három év szakmai gyakorlat, ha az jelenleg is tart. Előnyt jelent: vezetői tapasztalat; keresztény egyházi elkötelezettség, evangélikus gyülekezeti tagság; rendezett magánélet; szociális szakvizsga; németnyelv-tudás. Benyújtási határidő: december 31. A pályázat elbírálásának végső határideje: 2017. március 31. További információk elérhetők a gyülekezet honlapján (sopron.lutheran.hu) és a 06-20/824-2642-es telefonszámon (*dr. Szilvácsy Péter* megbízott igazgató).

BICZÓ BALÁZS egyházközségi felügyelő, TÓTH KÁROLY igazgató lelkész

Versenypályázat. Tisztelt énektanárok és kántorok! A soltvadkerti Kossuth Lajos Evangélikus Általános Iskola és AMI koráléneklési versenyt hirdet kamarcsoportok részére. Az esemény helyszíne a soltvadkerti evangélikus templom; időpontja: 2017. április 8., szombat, 10 óra. Bővebb információ a jelentkezés feltételeiről és módjáról az iskola honlapján olvasható: iskolasoltvadkert.hu.

Új pályázati kiírások a reformáció kezdetének ötszázadik évfordulójára készülve. A Reformáció Emlékbizottság nevében az Emberi Erőforrások Minisztériuma pályázatot hirdet öt területen: tudományos könyvek (és szakfolyóiratok tematikus számai) kiadásának támogatására; tudományos ülésszak (konferencia, kongresszus, szimpózium, kerekasztal, műhely stb.) szervezésének és lebonyolításának támogatására; tudományos kutatások támogatására; tudományos előadás tartására; nyílt programtámogatásra. A pályázatok benyújtási határideje a könyvkiadás kategóriában 2017. március 31., a programtámogatás kategóriában 2017. január 15., a másik három kategóriában 2017. január 31. További részletek: emet.gov.hu/hirek/hirek526/.

Karácsonyi ünneplés a Joy Gospel Music együttesrel Budapesten és Békéscsabán. Szeretettel hívunk minden érdeklődőt karácsonyi hálaadó és dicsőítő alkalmakra, amelyeket ezúttal két helyszínen is megrendezünk: december 14-én Budapesten, az Akvárium Klubban és december 18-án Békéscsabán, a Csabagyöngye Kulturális Központban. A budapesti alkalmat a Bolyki Brothers karácsonyi koncertje nyitja meg. Magyarországon egyik legjelentősebb a cappella együttesét egyedülálló hangzás és magával ragadó humor jellemzi, igazán nem mindennapi koncertélményre számíthatunk tőlük. Különleges ünnepi műsorral készül a Joy Gospel Music. A baptista egyház központi gospelegyüttese 2006-ban alakult, és nem túlzás azt állítanunk, hogy hazánk egyik legnívósabb gospelkórusa. Különlegessége nemcsak rendhagyó felállásában rejlik (szimfonikus zenekar és kórus), hanem a saját számok egyedi zenei világában is. Karácsonyi rendezvényünkre igazán színvonalas repertoárral készül az együttes, és gondoskodik az ünnepi hangulatról! Az est vendége *Pintér Béla*, aki legszebb karácsonyi dalait hozza el nekünk, valamint a tehetséges fiatal énekes, *Durkó Heléna* is megörvendeztet bennünket néhány gyönyörű dallal. A karácsonyi üzenetet *László Viktortól* hallhatjuk majd. Bővebb információ és jegyek: Ezazanap.hu.

Advent 2. vasárnapja – Róm 15,4–13

Amiért ma este hálát adsz, azért élj tovább

A VASÁRNAP IGÉJE

Adventi elcsendesedésünk nagy kérdése lehet: hova is várjuk a Megváltó érkezését? Pál apostol szavai éppen ebbe az irányba terelik a figyelmünket, mintegy az alapokra figyelmeztetve a római gyülekezet közösségét és 2016 adventjén bennünket is. Milyen közösségbe várjuk a Megváltót? Hogyan várom a Megváltót a gyülekezet közösségének tagjaként?

Elsőként a testvériségről szól a tanítás: közösségünkben legyen jellemző, hogy az erősebb legyen figyelmes a gyengébb felé. Pál apostol ezt hétféleképpen fejti ki.

1. *Legyen jellemzőnk az önzetlenség:* gondolataink ne csak önmagunk körül forogjanak, hanem egymással is törődjünk. Tegyük is egymásért, egymás hitének erősödésére. Mai megfogalmazásban: a szeretet nem szó, a szeretet tett.

2. *Legyen jellemzőnk a Biblia tanulmányozása, amelyből biztatást és bátorítást kapunk:* az Istennel való kapcsolat – a többi között – segítségünkre van abban is, hogy elkerüljük a fölösleges összeütközéseket egymással.

3. *Legyen jellemzőnk az állhatatosság,* amely több mint türelmesség.

4. *Legyen jellemzőnk a reménység.* Életünk reménye mindenkor a hatalmas és erős Isten, aki életet bennünket, mert feladattal bíz meg, abban az élet helyzetben, ahol éppen vagyunk.

5. *Legyen jellemzőnk a harmónia,* amelyért meg kell dolgozni. Jézus Krisztus az egységet, a harmóniát, a békeséget nagyobbak akarja látni a gyülekezet közösségében annál, mint amekkora a szétválasztó különbözőség.

6. *Legyen jellemzőnk Isten áldása, dicsőítése.* Istent együtt dicsérjük énekekkel, imádságban, mert tudjuk: Isten számára egyikünk sem közömbös, ő értünk celekszik.

7. *Legyen jellemzőnk a dinamizmus,* a lendületesség, az erő, hiszen Jézus Krisztus feltámadása minden vasárnap megünnepelet, közös örömnünk, amelyből tudunk töltekezni.

Különbözőségeinket hordozzuk hát szeretetben, Krisztusban egy test tagjaként. Krisztus megváltó műve Pál korában is egyaránt szólt a zsidóknak és a pogányoknak. Ma is hasonlóképpen: minden nép részesedhet az evangélium örömében. Pál tanít: értjük meg, hogy az ígéretek Jézus Krisztusban teljesedtek be. Mivel Jézus befogadó Megváltó, a gyülekezetnek, az egyháznak is ezt a Krisztus-arcot kell kiabrázolni. Küldetését így töltik be a közösség tagjai helyesen, további négy jellemzővel.

Az első a *remény*, amely azt jelenti: nincsen reménytelen élethelyzet. El tudna képzelni az olvasó olyan egyházi alkalmat, amelyen a hatalmas és mindenható Istenhez való imádság után a lelkesz így folytatná a testvérek köszöntését: „Nagy bajban vagyunk, a helyzet reménytelen, nem tudunk ten-

ni semmit...”? Ugye nem? Mert vagy üres szavakból állt az imádsága, vagy a megállapítása volt téves. A hívő számára nincs reménytelen élethelyzet, sem magával, sem szeretteivel, sem a gyülekezetével kapcsolatban.

A második az *öröm*, mely az ókor embere szerint nem más, mint két szomorúság közti állapot. A keresztyén ember számára viszont olyan belső „tartás”, amelyet a környezet hatásai nem befolyásolnak. Az öröm eredete életünkben Isten jelenlétének a tudata, pontosabban az, hogy semmi nem választhat el bennünket Istentől Jézus Krisztusban.

A harmadik a *béke*, mely az ókorban a zavartalan életet jelentette, a keresztyén ember számára pedig a megnyugvást jelenti Krisztusban: az élet változásának az elfogadását és a már megváltoztathatatlan dolgok elfogadását is. Jelenti az aggodalmak eloszlatásának a képességét, életünk és sorsunk elfogadását, az azzal való megbékélést.

A negyedik a *hatalom*: annak elismerése, hogy a magunk erejéből nem tudnánk semmit tenni, de Istennel minden lehetséges.

■ BALOG ESZTER

Imádkozunk! Urunk, segíts bennünket életünk és céljaink átgondolására. Megköszönjük neked velünk való terveidet, mind egyénileg, mint a gyülekezetet illetően. Formáld bennünket elképzelésed szerint, hogy megértsük szándékaidat, és be tudjuk tölteni őket. Ámen.

„Építetek utat a pusztában az Úrnak! [...] az Úr jön hatalommal...” (Ézs 40,3.10)

Advent 3. hetében az *Útmutató* reggeli s heti igéinek fókuszában Isten követe, az Úr útegyengetője áll, ő Keresztelő János, Krisztus adventi hírnöke. „Íme, a mi Urunk, akit mindannyian várunk, ő megszabadít minket.” (GyLK 727) „Isten valamennyi ígérete Jézus Krisztusban lett igenné, és általa lett ámenné Isten dicsőségére.” (2Kor 1,20; LK) „Vigyázzatok, hogy senki meg ne tévesszen titeket!” (Mk 13,5) – figyelmezteti Jézus az óvéit. A börtönben Keresztelő János az itélőbíró várva ezt kérte: „Te vagy-e az Eljövendő, vagy mást várunk?” Ám Isten irgalma Jézusban visszatartotta és megelőzte az ítéletet. Az Úr, tetteire utalva, így válaszolt: „...szegényeknek hirdettek az evangélium, és boldog, aki nem botránkozik meg énbennem.” (Mt 11,3.5–6) „Hogyan volna boldog! Hiszen e Királyban és igéjében öröm helyett az egész világ megbotránkozik. Egyrészt, mert nem akar Isten kegyelmére hagyatkozni, hanem a saját cselekedeteire és érdemére. Másrészt, mert Krisztus látszatra szegény és nyomorúságos” – vélekedik Luther. Pál, Isten titkainak sáfáraként, nem ítélkezik önmaga felett: „Egyáltalán ne ítéljétek azért addig, míg el nem jön az Úr. [...] és akkor mindenki Istentől kapja meg a dicséretet.” (1Kor 4,5) Isten teljes és igaz megtérésre szólítja fel népét: „Térj meg, Izráel, Istenedhez, az Úrhoz, mert bűnöd miatt buktál el!” S megígéri: „Kigyógyítom őket a hűtlenségből, szívből szeretni fogják őket, mert elfordult róluk haragom. [...] Mert egyenesek az Úr útjai: az igazak járnak rajtuk...” (Hós 14,2.5.10) Keresztelő János így szólt Jézusról mint az eljövendő Bíróról: „Kezében szórólápat lesz, és megtisztítja szérűjét...” „Ő majd Szentlélekkel és tüzzel keresztel titeket.” (Mt 3,12.11) Így szól az Örökkévaló: „Én vagyok az Úr, nincs más, nincsen isten rajtam kívül! [...] Egek, harmatozzatok a magasból, hulljon igazság a fellegek-ből!” (Ézs 45,5.8; lásd EÉ 149,2) Ez Jézus véleménye a prófétánál is nagyobb útkészítőről: „Es ha el akarjátok fogadni, ő maga Illés, akinek el kellett jönnie. Akinek van füle, hallja!” (Mt 11,14–15) Ez Isten üzenete száműzött népéhez: „Izráel, nem feledkezem meg rólad! Eltörlöm hűtlenségedet, mint a felleget, vétkeidet, mint a felhőt. Térj meg hozzám, mert megváltottalak! Ujjongjatok, egek, mert ezt tette az Úr...!” (Ézs 44,21–23) Jézus születése előtt hét nappal felhangzik Gábrriel híradása: „Üdvöz légy, kegyelembe fogadott, az Úr veled van! [...] Ne félj, Mária [...]! Íme, fogansz méhedben, és fiút szülsz, akit nevez Jézusnak. Nagy lesz ő, és a Magasságos Fiának nevezik majd...” (Lk 1,28.30–32) „Elküldötte az Úr / Hűségessé szolgálját / Názáreti Szűzhöz / [...] Hogy jó hírt adjon át. // Ó, Jézus, Megváltónk, / Jöjj és tekintis le ránk!” (EÉ 132,1.5)

■ GARAI ANDRÁS

Új nap – új kegyelem

Vasárnap (december 4.) Fordítsa feléd orcáját az Úr, és adjon neked békeséget! 4Móz 6,26 (Róm 15,13; Lk 21,25–33; Jak 5,7–8; Zsolt 68,1–19) Uram! Ez a nap a te napod. Add, hogy egyedül rólad szóljon! A te békeséged és örömöd járja át szívemet, lelkemet, egész életemet és minden cselekedetemet. Tegyen alkalmas-sá arra, hogy imádságban, éneken és minden kapcsolatomban tudjam megélni és továbbadni azt, amit velem megosztottál magadból. Igéd és a szentségek által szentelj meg, hogy szent legyek, és mások is megszentelődhessenek általam. Munkálkodjál bennem és általam, hogy te légy minden mindenekben!

Hétfő (december 5.) Vigadjatok és örüljétek az Úrnak, a ti Isteneteknek! Jöel 2,23a (Lk 1,68–69; Ézs 25,1–8; Ézs 62,1–5) Uram! Egy újabb munkahét kezdődik sok-sok feladattal, kihívással. Gyakran úgy tűnik, hogy minden hét, minden nap ugyanolyan, mint az előző volt, és ez nagyon lehangolóvá tudja tenni az életet. Te azt akarod, hogy jelenléted örömmel töltse be minden napomat és minden munkámat. Ha velem vagy, minden rólad szólhat bennem és körülöttem. Add, hogy benned való boldogságom mások életét is örömmel és reménységgel töltsse be. Tégy tanítványoddá, aki hitelesen hordozza magában országodat!

Kedd (december 6.) Illés [...] így szólt: Meddig sántikáltok még kétfelé? Ha az Úr az Isten, kövessétek őt, ha pedig Baal, akkor őt kövessétek! 1Kir 18,21 (Mk 2,21; Ézs 26,7–12[13–15]; Ézs 62,6–12) Uram! Életem során sok döntést kell meghoznom. Ezek azonban nem a szabadság édes örömei, hiszen teherként nyomaszt, hogy nem tudom, melyik út hova visz, és melyik döntésemnek mi lesz a következménye. Bizonytalanságaimban állj mellém, és légy te a vezetőm. Világosságod mutasson utat és adjon bátorságot, valamint bizonyosságot a nehéz élethelyzetekben is. Vezess és segíts, hogy követhessek! Akaratod hadd legyen az enyém; utadat hadd járjam én is. Engedelmes szívét adj nekem!

Szerda (december 7.) Szeret az Úr, azért nincs még végünk. JSir 3,22 (1Tim 1,14; Jel 2,1–7; Ézs 63,1–6) Uram! Még csak a hét közepén járunk, és már annyi minden történt velem, és mi minden vár még rám! Rád bízom magam. Te tudod, hogy mire elég az erőm, és ahol már az enyém elfogy, ott tenyeredben hordozol, hogy eljuthassak az áltad kijelölt célig. Te nemcsak tudod, de meg is adod mindazt, amire szükségem van. A te szeretetedből élhetek. Család, otthon, egészség, munka és sok minden más, számomra fontos dolog a te ajándékod. Ha pedig valamiben mégis hiányt szenvednék, te magadat adod, hogy betöltsd az életemben lévő űrt, és te légy számomra mindenné.

Csütörtök (december 8.) Józsué arccal a földre borult előtte, meghajolt, és ezt kérdezte tőle: Mit akar mondani szolgáljának az én Uram? Józsué 5,14b (Lk 11,28; 2Kor 5,1–10; Ézs 63,7–16) Uram! Ahogy telnek a napjaim, egyre több teher – kudarccal, fájdalom és csalódás – rakódik rám. Hol attól szenvedek, hogy mások okoztak fájdalmat nekem, hol attól, hogy én okoztam fájdalmat másoknak. Van, hogy érzem a rossz szándékot, máskor a jót, amely valahogy mégis balul sül el. Van, hogy észre sem veszem ezeket. Te azonban mindent látsz, mindent tudsz. Vizsgálj meg engem! Figyelmeztess, hogy észrevegyem mindazt, amivel megbántottam valakit. (Legfőképpen téged!) És segíts, hogy észrevegyem, amikor mások szorúlnak arra, hogy megbocsássak, és ezzel enyhíthessem gyötrődésüket.

Péntek (december 9.) Bálám ezt felelte [...] : Ha nekem adja Bálám a házat tele ezüsttel és arannyal, akkor sem szeghetem meg Istennemnek, az Úrnak a parancsát. 4Móz 22,18 (Róm 12,21; Zak 2,14–17; Ézs 63,17–64,3) Uram! Mindig jól látom, hogy mi a baj másokkal, de saját gondjaimra nagyon nehezen találok a megoldást. Pedig te arról akarsz velem beszélgetni, ami rólam szól. Az én kérdéseimről, az én harcaimról, az én életemről. Te mindig tisztán látod kísértéseimet, amelyek utamat keresztezik: ha rád figyelek, akkor segítesz, hogy elkerülhessem. Ha megbotlom is néha, te megtartasz, hogy el ne essem. Segíts megértenem: csak akkor győzhetek, ha egyedül rád figyelek!

Szombat (december 10.) Eljön majd az idő – így szól az Úr –, amikor igaz sarjadedőket támasztok Dávidnak, olyan királyt, aki bölcsen uralkodik, törvényesen és igazságosan jár el az országban. Jer 23,5 (Mk 11,9–10; 1Thessz 4,13–18; Ézs 64,4–11) Uram! Elérkezett a hét utolsó napja. Ha visszatekintek, látom, mennyi mindent elrontottam. Az én erőm ismét kudarcot vallott, mégis reménységgel készülhetek színed elé. Nem tudtam győzni, de nem is az én győzelmem tesz igazzá, hanem a te győzelmed, amellyel mindent elvégeztél helyettem. Benned bízom, mert amit eltervezte, azt el is végezted a javamra, hogy el ne vesszek, hanem örök életem legyen. Te legyőzted a gonoszt, hogy én ismét örvendezhessem színed előtt, és örömet senki és semmi ne vehesse el – az Úr Jézus Krisztus nevéért!

■ SELMECZI LAJOS PÉTER

HIRDETÉS

Fogadóórát minden hónap első hétfőjén tartom. Mindenkit szeretettel várok délután 3 órától 5 óráig a Déli Egyházkerület székházában (1088 Budapest, Puskin u. 12.).
RADOSNÉ LENGYEL ANNA *országosfelügyelő-helyettes,*
a Déli Egyházkerület felügyelője

KRÓNKA

Az Evangélikus Élet magazin kéthetente megjelenő hírlevele

E-mail: evel@lutheran.hu • EvÉlet online: www.evangelikuslet.hu
• Hirdetésfelvétel: hirdetes@evel.hu • Előfizetés: kiado@lutheran.hu
• Szerkesztőség: 1091 Budapest, Üllői út 25. fszt. 2. Tel.: 06-20/824-5519.
Szerkesztőségi titkár (hirdetési ügyek referense): BALLA MÁRIA (maria.ball@lutheran.hu). Főszerkesztő: T. PINTER KÁROLY (karoly.pinter@lutheran.hu). Olvasószerkesztő: DOBSONYI SÁNDOR (sandor.dobsonyi@lutheran.hu). Korrektor: MÁTE TÓTH ZSUZSANNA (matetot@gmail.com). Tervezőszerkesztő: SZABÓ DAVID KÁROLY (david.szabo@lutheran.hu). Kiadja a Luther Kiadó (kiado@lutheran.hu), 1085 Budapest, Üllői út 24. Tel.: 06-1/317-5478, 06-20/824-5518.
Felelős kiadó: KENDEH K. PÉTER (peter.kendeh@lutheran.hu). Nyomdai előállítás: Konsilo Kft. (1022 Budapest, Tapolcsányi u. 6.). Felelős vezető: NAGY ZOLTÁN. Árusítja a kiadó. Terjeszti a Magyar Posta Zrt. Terjesztési ügyekben reklamáció a Magyar Posta Zrt. Hírlapüzletg telefonszámán: 06-1/767-8262 és a Luther Kiadónál.
• INDEX 25 211, ISSN 2498-5309

